

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er fru Helle Sjelle fra De Konservative.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Det er jo ikke første og det er nok heller ikke sidste gang, vi på foranledning af Dansk Folkeparti skal diskutere et eventuelt tyrkisk medlemskab af EU. Der skal jo holdes liv i valgkampen, i hvert fald frem til juni måned, hvor der er valg til Europa-Parlamentet. Men så kan man i hvert fald håbe, at det i det mindste stilner af derefter.

Jeg skal så også endnu en gang takke for anledningen til at gøre rede for Det Konservative Folkepartis holdning til den her sag.

I 2005 indledte EU optagelsesforhandlinger med Tyrkiet. Forud var gået mange års forberedelser og reformer i Tyrkiet, der ansøgte om medlemskab af EF allerede i 1987. Reformarbejdet går dog endnu flere år tilbage. Allerede i 1963 underskrev de seks EF-lande og Tyrkiet Ankaraaftalen. Den betød, at Tyrkiet skulle tilpasse sig EU's indre marked, bl.a. ved at tyrkiske arbejdstagere under bestemte vilkår fik lov til at arbejde i de daværende EF-lande. Tyrkiet har altså længe orienteret sig mod EF og nu mod EU, hvilket har været årsag til betydelige ændringer af det tyrkiske samfund. Det er også sket i løbet af de her år.

Men der er slet ikke for os Konservative nogen tvivl om, at der endnu er langt igen for Tyrkiet. Københavnskriterierne er det væsentligste grundlag, som Kommissionen løbende vurderer Tyrkiet ud fra. Helt overordnet er der tre kriterier, nemlig det politiske, det økonomiske og kriteriet om overtagelse af EU's samlede regelsæt. Det politiske kriterium kræver demokrati, retsstat, menneskerettigheder og beskyttelse af mindretal. Som nævnt af udenrigsministeren tidligere vurderer Kommissionen, at Tyrkiet i tilstrækkelig grad opfylder det kriterium. Alligevel er der dog i høj grad – og det vil jeg gerne slå fast – plads til forbedringer. Ytringsfrihed og religionsfrihed er gode eksempler på rettigheder, som endnu ikke beskyttes kompromisløst i det tyrkiske samfund. Det vil kræve en holdningsændring, som EU kan være med til at fremme.

I 2006 har EU også kritiseret Tyrkiet for ikke at leve op til det økonomiske kriterium. Det skyldtes stridighederne om Cypern, der har fået Tyrkiet til ikke at udvide toldunionen med EU

til også at omfatte de nye medlemslande. EU's kritik er ikke blot snak, men er blevet fulgt op af sanktioner. Dele af optagelsesforhandlingerne er simpelt hen stoppet, indtil EU i år vil genoverveje dem.

Det er altså efter vores opfattelse indlysende, at Tyrkiet mangler at levere en lang række resultater, før et medlemskab kan komme på tale. De mange år, Tyrkiet allerede har ventet, viser med al ønskelig klarhed, at EU ikke giver ved dørene. Ingen ønsker at forbarme sig over Tyrkiet, blot fordi landet har ventet længe. Jeg kan derfor heller ikke helt forstå Dansk Folkepartis store bekymring for forhandlingerne med EU. Tror Dansk Folkeparti virkelig, at Tyrkiet bliver lukket ind, før de lever op til Københavnskriterierne, bare fordi Tyrkiet skal med?

Som udenrigsministeren allerede tidligere har påtalt, vil Tyrkiet være et helt anderledes og vestligt samfund, hvis det på et tidspunkt til punkt og prikke opfylder de her krav. I Det Konservative Folkeparti bakker vi derfor fuldt op om regeringens og folketingsflertallets åbne og afventende holdning til optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet. Vi kan ikke på forhånd forudsige, hvorvidt landet på et tidspunkt ude i fremtiden vil leve op til EU's fornuftige og nødvendige kriterier. Til gengæld kan vi sige, at Tyrkiet lige nu – lige nu, hvor vi står her – er et godt stykke fra at leve op til de kriterier og dermed også et godt stykke fra medlemskab af EU. Vi ønsker naturligvis ikke i Det Konservative Folkeparti – og det vil jeg gerne understrege – at Tyrkiet bliver medlem af EU, før landet er klar til EU og EU er klar til Tyrkiet.

Kl. 13:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:53

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, at det er meget skarpsindigt lige til sidst at få slået fast, at Tyrkiet ikke kan blive medlem af EU, før Tyrkiet er klar! Jeg går ud fra, at det må være et krav, der gælder for alle europæiske lande, ellers ville der i hvert fald være noget mærkeligt over det, og derfor er det måske i virkeligheden også lidt overflødigt at gentage det og gøre det til et så gennemgående argument i hele sin retorik.

Jeg tror så aldrig, at Tyrkiet bliver medlem, fordi Tyrkiet i øjeblikket bevæger sig i den helt gale retning. Landet er i gang med en islamisering fra top til bund, og det er i virkeligheden